

Lectio divina – II niedziela Wielkanocy (Rok C)

Ewangelia: J 20,19-31 – Tomasz spotyka Zmartwychwstałego

1. **LECTIO** – Przeczytaj tekst powoli, uważnie, najlepiej dwukrotnie, raz na głos, raz w myślach. Zwróć uwagę na:

- strach uczniów chroniących się za zamkniętymi drzwiami;
- sposób, w jaki Jezus pojawia się przy uczniach;
- po czym uczniowie poznali Pana?;
- dar, który posyła Jezus uczniom;
- warunkową wiarę Tomasza;
- łatwość, z jaką Jezus przekonał nieufnego ucznia i wyznanie Tomasza.

Wersety, które warto zaznaczyć:

- J 20,19 – Jezus przynosi pokój,
- J 20,25 – warunki, jakie stawia Tomasz swej wierze, a które powinien wypełnić Jezus, choć przez swe zmartwychwstanie już wypełnił wszystko, co mówił Ojciec;
- J 20,31 – cel Ewangelii Jana.

2. **MEDITATIO** – Rozważ głębiej, co mówi do ciebie tekst:

- Czy nie jestem podobny do uczniów zamkniętych z obawy – niekoniecznie fizycznie, ale w sercu?
- Czy nie buduję wewnętrznych twierdz, by chronić się przed światem, ludźmi, nawet przed Bogiem?
- Jezus przychodzi mimo zamkniętych drzwi. Nie po to, by wypominać grzechy, ale by wnieść pokój i miłosierdzie.
- Jego rany nie są znakiem słabości, lecz trofeum zwycięstwa, bramą do zaufania. On nie tylko pokazuje rany – On je „udostępnia” – zaprasza do bliskości.
- Jezus przychodzi także dla mnie, aby zaprosić mnie do głębszej relacji – nie opartej na dowodach, lecz na zaufaniu Jego słowu i miłości.
- Czy okkrywam, że dzięki Słowu Boga i świadectwie innych mam życie w imię Jezusa?

3. **ORATIO** – Zmień swoje rozważania w modlitwę. Mów do Boga z serca – jak do Ojca. Możesz powiedzieć:

Jezu Zmartwychwstały, który przychodzisz mimo moich drzwi dokładnie zamkniętych na klucz lęku – przyjdź dziś do mnie. Przejdź przez mój mur nieufności, moje „ale”, moje „uwierzę, jeśli...”...

Dziękuję Ci za pokój, który przynosisz. Dziękuję, że Ty jesteś pokojem. Za to, że Twoje rany nie są wyrzutem, lecz drogą. Nie są przypomnieniem mojej winy, ale Twojej miłości. Dziękuję, że mogę przylgnąć do Twojego serca, nawet jeśli nie mogę Cię dotknąć ani zobaczyć.

Uwielbiam Cię, bo to Ty prowadzisz moją historię i Ty jesteś jej Panem. Daj mi Ducha Świętego, bym umiał z wiarą mówić: „Pan mój i Bóg mój“.

4. **CONTEMPLATIO** – trwanie w obecności Boga.

Pozostań przez kilka chwil w ciszy. Nie analizuj już, nie proś – po prostu bądź przy Jezusie, który przychodzi i kocha cię bez warunków. Pozwól Jego miłości przeniknąć twoje myśli i serce.

Jezus staje teraz pośrodku twego życia, twoich myśli, twej ciszy.

Słuchaj w ciszy Jego słów:

„Pokój wam” – tak mówi do ciebie.

„Przyjmij Ducha Świętego” – posyła Go tobie.

„Nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym” – wzywa cię, dając łaskę wiary.

„Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli” – mówi to o tobie.

5. **ACTIO** – Czas na konkretne decyzje wypływające z rozważań. Chodzi o praktyczne gesty w codzienności.

- Podejmij decyzję, by wierzyć Jezusowi ze względu na Jego słowo, a nie na własne odczucia.

- Postanów nie zniechęcać się w modlitwie za niewierzących (może kogoś bliskiego), mimo braku zewnętrznych znaków mogących świadczyć o nawracaniu się osoby.

- Podejmi modlitwę za osobę niewierzącą, trwającą jakiś określony czas (tydzień? miesiąc?).

- Okaż miłosierdzie z myślą, że sam wiele otrzymałeś/otrzymałaś od Jezusa.

- Przez najbliższy tydzień mów wieczorem Bogu o tym, jaki jest dobry i miłosierny, podając konkretne przykłady Jego działania w ciągu mijającego dnia.

Lectio divina u franciszkanów - raz w miesiącu

gdańscy franciszkanie
POKÓJ i DOBRO!

www.gdansk.franciszkanie.pl